

Grup nasıl kuruldu? Lisede tanışmışsınız bildiğim kadarıyla...
Yiğit Bülbül: Ortaokulda.

Müzik yapmaya başlama sürecinizi kısaca anlatır mısınız?

Y: Zaten müzik yaparken tanıştık Sinan'ı davul çalarken gördüm ilk. O aralar ben de işte hevesli genç, gitar mitar çalıyorum. Ondan sonra tanıştık o şekilde yani yüz göz aşinalığıyla selamlaştık. Sonra "ben de gitar çalıyorum" "aa ben de davul çalıyorum" diye devam etti. Çok uzun muhabbetler var da onlara girmeyelim hiç.

Peki o zamanlar nasıl bir müzik yapmayı hayal ediyordunuz?

Sinan Tınar: O zamanlar farklıydı yani bizim esas beraber müzik yapmaya başlama noktamız şöyle oldu: Hafta sonları böyle birbirimizin evine gidip bilgisayar ortamında bir şeyler yapılabileceğini fark ettik. Oturup kayıtlar yapıyorduk. Bir hafta sonu ben Yiğit'in evine gidiyordum orada oturup deli gibi içip yanında böyle saçma sapan şarkılar yapıyorduk. Ama yani kafamızda ne vizyon vardı ne de başka bir şey. Ortaokuldu zaten. O zamanlar metal müzik dinlerken bilgisayarda müzik yapıyorduk. Ne beklersin yani?

Y: Şu müziği yapmak istiyoruz diye düşünmeye gerek bile kalmadı.

S: Ama mesela Post Dial adını da o zamanlar koyduk. Yaptığımız ufak şarkılara hadi bir isim verelim, bir grup kuralım dedik. Ama bir yandan her şey çok şaka boyutundaydı.

Nerden çıktı isim, onu da anlatın...

S: O ismi... tam net bir şey söyleyemiyoruz da. Spontan bir şekilde çıktı diyelim.

Y: Mükemmel derin anlamlar içeren bir açıklama yapamayacağız. Ama düşündükçe anlamları da olabilir. Kim ne anlarsa o yani.

S: Aynen öyle. Üzerinde uzun süre düşünüp karar verdik diyemeyiz.

Peki PD'dan önce neler yaptınız müzik adına? Nerelerde çaldınız? Hep birlikte takılmadınız herhalde?

S: Hayır.

Y: Lisedeyken şu an adını bile hatırlamadığım gruplarda çaldım. Yani çok da ciddi olmayan işlerdi. Atıyorum bir bahar şenliğinde çıkmak gibi şeylerdi.

S: Lisede cover yapıyorduk. Üniversiteye geldik yine cover yapmaya devam ettik farklı gruplarda.

Cover yapmaktan keyif alıyor muydunuz?

S: Keyif alıyorduk da yani o başka bir şey. Çok farklı. Onun bir yere varmayacağını anladığımız noktada da "bu iş bir yere varmıyor" deyip başka bir şey yapmaya başlamak lazım. Zaten buna oturup da beraber karar vermiyorsun gruptakilerle. İnsan kendisi karar veriyor. Onun dışında Boğaziçi'nde rock korosu orkestrasında çaldık beraber Yiğit ile.

Peki Dogzstar konserleri nasıl gidiyor? Mekan doluyor mu? İstedığınız kalabalık oluyor mu?

Y: Dogzstar aslında haftaiçi kimi zaman boş bir yer ama bizleyken sanırım en güzel günlerini yaşıyor haftaiçi günlerinde.

Memnunsunuz yani?

Y: Memnunuz.

S: İlk konser bayağı doluydu. Rekordu hatta. Bizim arkadaş kitlesi var aslında sürekli gelen. Onun dışında insanlar hani geliyor mu gidiyor mu onu pek de anlayamıyoruz. İlk haftasonu konserimizi ise geçen cumartesi verdik.

Nasıldı?

S & Y: İnanılmazdı!

S: Ben daha önce Dogzstar'ı hiç o kadar dolu görmemiştim.

Hadi ya?

S: Müthişti. Süperdi. Tanımadığımız bir sürü insan vardı. Esas hani bu şekilde kendine oradan pay çıkarıyorsun. Çok iyiydi..

Peki sizin "Lights Off Here It Is" isimli EP'niz var. Kendi imkanlarınızla hazırladığınız bir çalışmaymış galiba?

Y: Aynen. Ve hazırlamaya devam ediyoruz.

Onu hazırlarken müzik sektöründen tanıdığınız ve size arka çıkan insanlar oldu mu? Her şeyi kendiniz mi yaptınız yoksa?

S: Yok. Her şeyi kendimiz yaptık.

Kayıdı nerede yaptınız peki?

Y: Evde. Salonda. Hatta küçük bir odada.

S: Öyle arka çıkılması gerekmiyor zaten.

Müzik sektöründen tanışmaya başladığınız isimler var mı? Varsa kimler?

Y: Oğuz Kaplangı ve Elec-trip Records camiası ile tanıştık. Ondan sonra Alper Bahçekapılı ile tanıştık herhalde. Elec-trip bayağı faciaydı.

S: Tanışabiliriz hala. Çok da önemli bir olay değil. Bir nokta vardı bizim için kırmamız gereken. O noktayı kırdıktan sonra...

Neydi o nokta? Bir yerde çalmaya başlamak mı?

S: Büyük olasılıkla oydu. Diyorduk zaten "Biz bir yerde çalmaya başladığımızda her şey çok daha farklı olacak." Yani böyle bir mottomuz vardı. "Biz yeter ki çalmaya başlayalım ve kim olduğumuzu gösterelim insanlara; işte o zaman çok iyi olacak" şeklinde. Ki hala da deriz yani "Gelin bizi canlı dinleyin, sadece myspace'den değil" diye. Neyin ne olduğu sahnede anlaşılıyor.

Y: Bir de şunu ben hep merak ediyorum onu da söylemek lazım tanışma konusunda.

Radyo Boğaziçi'nin geçen seneki Battle of the Bands'i sırasında bir jüri vardı on kişilik. Güven Erkin gibi isimler..

S: Hepsine demo verdik jüridekilerin.

Y: Üşenmedik ve deli gibi uğraşıp içinde poster, sticker ve cd olan inanılmaz şık bir paket hazırladık. Paketi verdiğimiz kimseden cevap bile gelmedi Elec-trip haricinde. Neden cevap atmadınız diye yazdık ona da cevap gelmedi.

İğrenç!

S: Bu iğrençlikten ziyade zihniyet göstergesi. Sanki her Allah'ın günü böyle paketler geçiyor ellerine.

Y: Sinan aynı paketi Berlin'e de götürdü. Ve oradan daha çok cevap geldi!

Nerelere götürdün Berlin'de ve nasıl cevaplar geldi?

S: Nerelere götürdüğümü ben de bilmiyorum. Çünkü zaten Berlin'e gitmeden önce de "kesin şuraya götüreceğim" demiyordum. Öyle bir yer yoktu. Berlin'e gittikten sonra internetten 10-15 yer buldum. Onların adreslerini çıkardım. Berlin'de iyi bir elektronik müzik camiası var. Elektronik dediğim ama bizim elektronik müzik gibi bir şey değil. Daha ziyade club ve parti ortamlarına yönelik bir şey. Gittiğim yerlerde o şekildeydi. Elimde paketler ayaklarıma kara sular inerek Berlin'de demoyu dağıttım. Bir yerden gelen cevap şöyleydi: "Çok güzeldi ama bizim şu anda handle edebileceğimiz bir şey değil. O riski alamayız." Genelde "Dinledik çok iyi devam edin." diyorlardı. Bir de Peter Hook olayı var.

Onu soracaktım bende.

Y: Peter Hook dj'lik yapmaya geldiğinde biz böyle çıldırıp adama mektup yazdık. Bir ay boyunca heyecandan kudurmuş gibiydik. İnanılmaz bir şeydi. Elimiz ayağımız dolaşmıştı sanki.

S: "Hayatımızı değiştirdiniz, yaptıklarınız bizi şöyle etkiledi" gibi şeyler yazdık mektupta. On tane CD verdik. O zaman daha adama yaklaşabilir miyiz onu bile bilmiyorduk. Ama çalmaya geldiği yerde çok kebab bir ortam vardı.

Nasıl tanıştınız onu da anlatın.

Y: En öndeydik zaten ve CD'yi attık sahneye. Hemen aldı ve oraya bir yere koydu. Ortam zaten Babylon'du ve bizim gibi New Order bilen veya o tarz müziklerle patlayan insanlar yoktu. Biz bütün şarkılara eşlik ettik. Çıldırıldık resmen, kolumuzla N-O yaptık New Order'dan. Arasına yumruk soktu falan hatta. Yani beklediğimizden çok daha samimi bir diyalog gelişti.

S: Aynen öyle.

Y: Konser çıkışında bekledik.

S: Yanımızdan geçti aa Peter diye heyecanlandık. Çıldırıldık hatta! Yani öyle tanışmış olduk. Bu birinci gelişiydi. Adam adımızı öğrendi sonra da myspace sayfasında yazdı. Daha o zamanlar myspace sayfasında yeni blog girmeye başlamıştı.

Dinlemiş mi sizi? Bayağı cevap mı yazdı?

S: Hayatında yazdığı herhalde ilk "demonuzu dinledim" yazısıydı. Peter Hook aslında orta yaş bunalımında falan. Neyse oraya "If you need a producer, call me" yazdı. Böyle bir cümle geçiyor "if u need a pr call me!" Biz bunu okuyunca zil takıp oynadık diyebilirim. Sonra myspace'den mesaj attı ama biz ona cevap atmadık. Bu belki biraz

bizim de salaklığımızdı. Bir tane mesaj attık sonra küstük gibi oldu. İnsan olsan mesaj atarsın yani.

Ya da gidersin belki kalkıp?

S: Kolay değil o işler.

Y: Bir de Peter Hook biraz lafta bir adam yani.

S: Onu anlamış olduk böylece. Sonra ikinci gelişinde yine gittik ve yine demo verdik.

Y: Öncesinde de mesaj attı bu arada "see you" "şu tarihlerde istanbulda olacağım görüşürüz" diye.

S: Bizde ona cevap attık "see you" diye. Üç defa oldu işte bizim onla olayımız. Üçünde de gittik EP verdik. Jack Daniels'a geldiğinde ise hayatımızın balıydı diyebilirim. Adam bizi görünce artık tanımaya başlamıştı. Elimizi sıkıyordu. Alper Bahçekapılı da yanındaydı. Böyle matah bir olay olamaz.

Bayağı şanlıymışsınız

S: Biz Alper'i tanımıyorduk o zaman ve kim olduğunu da bilmiyorduk. Peter Hook ile konuşuyoruz biz. Peter, Alper'e dönüp "bu adamlar çok iyi" diyor!

Y: Sonra bize dönüp Alper için "best manager in town" diyor.

Bayağı uçtunuz o zaman siz...

Y: Evet ama neyi anladık? Peter Hook ağzına geleni söyleyen bir adam. Öyle producer falan der ama...

Ciddi bir şey olmadı mı?

S: Hiçbir zaman ciddiye alınacak bir şeyi yoktu adamın.

Y: En ciddi muhabbetimiz "gel içmeye gidelim" oldu ama hiçbirinde de kabul etmedi.

S: "İstanbul'dan PD'a çok teşekkür" diye yazdı sonra.

Y: Sonra bir şarkımıza remix yapmak istedi. Ona hala cevap yazmadık ama.

S: Güven Erkin bize dönmüyor cevap atmıyor yani ama bize dönse bile zaten o kadar da etkisi olmaz da onun bizim için.

Elec-trip Records'daki insanlar ne dedi peki?

Y: Onlarla da pek hoş olmadı muhabbet. Başta güzeldi. Konuştuk ettik. Bir toplama albüm hazırlıyorlardı Rolling Stone'un dağıtacağı. Bir şarkımızı koymak istediklerini söylediler. Birkaç gün içinde arayın ofisimize gelin konuşalım dediler. Gittik. Sözleşmeler koydular önümüze.

Nasıl bir sözleşme, istemediğiniz şeyler mi vardı?

Y: Hayır hayır. Sevindik sözleşme geldi diye aslında.

S: Sözleşmeler de süper değil bu arada ama hiç girmeyelim oralara şimdi.

Y: Daha sonra Oğuz bize bir mail attı. "Şarkıların mixini pek beğenmedik bir daha yollayın editleyip" dedi. "İstanbuldan elektronik açılımlar" gibi bir adı vardı albümün.

S: Rezalet bir şeydi.

Hangi şarkıydı CD'ye konmak istenen?

Y: Electropop'u seçmişlerdi. Bize kalsa onu seçmezdik. O da başka hikaye. Electropop'tan sonra bizim çok daha sevdiğimiz, çok daha beğendiğimiz şarkılarımız oldu zaten.

Hangisini seçerdiniz?

Y: Hands Gettin' Dirty veya Bona Fide.

S: O dönem Bona Fide'yi seçerdik. Daha yeni yapmıştık, çok ateşliydik.

Bona Fide güzel bence de. Favorim.

S: O yüzden onu seçerdik.

Y: Birçok insanın da en beğendiği parçamız Bona Fide zaten.

Ee sonra?

S: Sonra işte tekrar editledik. Yolladık. "Olmaz kusura bakmayın kötü" dediler. Ama kötü anlayışları çok ilginçti. Şarkı çok ani ve sert geliyor gibisinden yorum geldi cevap olarak.

EP'deki haliyle göndermediniz yani?

S: Bir daha editleyip gönderdik.

Y: Biz şu an baktığımızda da şarkılardaki teknik yetersizlikleri görüyoruz. Adam o zaman bize teknik olarak yetersiz dese haklıymış zaten. Şu an baksak bize göre de öyle ama adamın bize dediği "Şarkı ani ve sert geliyor!". Yani ne diyebiliriz böyle bir yoruma karşılık.

Çok subjektif yaklaştı diyorsun.

S:Evet yani.

Cevap atmadınız?

S: Sonra cevap attık.

Y: Kocaman upuzun bir şey yazdık. Yazdığımız şeyde de hiçbir yalakalık yoktu. Biz herhalde müzikten sizin anladığınızı anlamıyoruz dedik. Biz bu grupları dinleyerek büyüdük, bakış açımız şu şekilde dedik. Siz başka bir şey anlıyorsunuz herhalde ama biz sizin anladığınızı yapmayı tercih etmiyoruz dedik.

S: Önemli olan şu. Bizim müziğimizde yaptığımız bazı şeylerin tercih olduğunu yani yanlışlıkla yapmadığımızı anlamadı adam. Ondan sonra konserlerimize çağırdık onlara da cevap gelmedi.

Y: Canlı yayında ben Güven'in programına dellenip mail attım. Zi-punt'tan Oğuz ve Çiğdem vardı. Hem Güven'e hem de Zi-punt'a EP vermişiz. Güven'den hiç cevap almamışız.

Ben de mail atıp "Güven Bey hatırlar Oğuz'a da selamlar sizi konserimize bekliyoruz" dedim. Hiçbir cevap gelmedi. Programdan sonra da gelmedi. "Sen kendini ne sanıyorsun" dese bile benim için önemlidir Ama onu bile demedi yani.

S: Kaç kişi sana Türkiye'de geliyor da iki paragraf yaptığı müziği anlatıyor? Ve sen ona bir tarafını kaldırıp mesaj atmıyorsun. Sanki her gün böyle tipler var etrafında. Her gün böyle işler oluyor. Sen buna ayıracak vakit bulamıyorsun sanki. Bana öyle bir mail

gelecek "çok salaksınız" der noktaya basar gönderirim en azından. O bile yok.

Konuyu değiştirelim. Eskilerde hangi albümü ya da şarkıyı dinleyip gaza geldiniz?

Y: Öyle bir şey yok. Herkesin yaptığını yaptık. Dinlediğini dinledik.

S: Şimdi hiç önemli değil eskiden etkilendiklerim. Ama Nirvana falan dinledim.

Elektroniğe dönmenizde etkili olan birileri var mı?

Y: Filmlerdeki gibi, "Allahım böyle bir müzik var buna dönmeliyiz" gibi bir şey olmadı tabii ki.

S: Aynen.

Y: Yavaş yavaş. Megadeth dinlerken atıyorum, Placebo dinlemeye başladım. Radiohead dinliyordum Kid A çıktı mesela.

S: O zaman elektronik bizim hayatımıza girdi işte.

Y: Zaten biz evde oturup sürekli elektronik müzik dinleyen insanlar değiliz. Direk eletroniğe bir dönüşümüz de olmadı yani.

Müzik yapan bazı insanlar "artık müzik dinlemekten keyif almıyorum, çünkü neyi nasıl yapmışlara takılmaktan müziğe konsantre olamıyorum" der. Siz de var mı böyle bir şey?

S: Kendi şarkılarımızdan bazen irrite oluyoruz. Yapma sürecinde milyon defa dinlediğimiz için. Ama şarkı dinlerken veya şurada oturduğumuz cafede müzik çalsa, onun analitiğini yapmayız. Zevk alırız.

Y: Bir de şu da önemli herhalde: "Biz böyle bir müzik yapıyoruz dünyada bu alanda neler yapılmış hepsinden haberimiz olmalı mutlaka" gibi düşüncelerimiz yok. Lou Reed de dinliyorum gelirken yolda Nat King Cole da dinledim mesela. Neden zevk almayayım bunlardan?

Konserlerinize müzik camiasından kimler geldi?

Y&S: Ece Sükan! En çok o hoşumuza gitti. Alper Bahçekapılı geldi.

Y: Portecho'yu çağırdık. Myspace'te afiş basmanın yanında "sizi de görmek istiyoruz gelin bizi dinleyin" gibi mesajlar attık.

S: Hakaten ben birçok insanın böyle şeyler yaptığını inanmıyorum.

Y: Dinleyin nokta diye mesaj attık.

S: Dinlemişlerdir muhtemelen. Görmemelerine imkan yok.

Ece Sükanla konuştunuz mu?

Y: Yok erkek arkadaşı vardı yanında.

Geçen Cumartesi mi geldi?

S: Evet. Onu görünce bayağı sevindik.

Cover da çalışıyorsunuz değil mi?

Y&S: Evet.

Neler çaldınız bugüne kadar? Nasıl seçiyorsunuz?

S: Coverları biraz böyle saygı duruşu niteliğinde çalışıyoruz. "cover çalalım da insanlar sevsin bizi" düşüncelerimiz yok. "Coverı çok iyi çalalım" ya da "cover ile repertuar

dolduralım" da demiyoruz. İlk konserde New Order'dan Temptation coverladık. Temptation bizim için çok önemlidir ve de New Order çok kalpten bir gruptur. Sonra Interpol'dan NYC çaldık. Velvet Underground - Sunday morning, Primal Scream - Accelerator diye gitti.

Bir dahaki konsere?

S: Sürpriz. Biz de bilmiyoruz.

Y: O genelde bir anda çıkıyor.

S: Coverları yaparken bir de şeye bakıyoruz. Şarkıyı olduğu gibi coverlamaktansa, olabilecek en minimal haliyle çalıp bu şekilde şarkının önemine ve sözlerine dikkat çekmeye çalışıyoruz. Cover'ın bizim için önemi yüzde on civarı bir şeydir.

Bundan sonra Türkiye'de nereye kadar gidersiniz?

S: Bilemeyiz. Bizim kafamızda var bir şeyler ama şimdilik o kadar.

Neler var?

Y: Bir kitle oluşması lazım en azından Türkiye'de. O kitle de öyle bir parmak hareketiyle bir araya gelmiyor.

Şu anda oluşmaya başladı mı?

S: Başladı bence. Değişik, ilgi çekici bir durum var ortada. Yolda birini görüyoruz, "aa PD" deyiveriyor beklenmedik bir şekilde.

Süper!

S: Evet süper. Ya da şu oluyor "aa PD mi? duymuştum ama daha dinlemedim." Kitle oluşur mu oluşmaz mı bilmiyoruz ama oluşsun istiyoruz.

Nasıl olacak acaba? Dogzstar'dan daha büyük bir yerde çalarak mı mesela?

Y: Var mı ki öyle bir yer?

S: Keşke denk gelse işte. Atıyorum İndigoya biri gelse de onun altında çalsak. İşin kötü tarafı ben kitlenin böyle sıfırdan oluştuğuna inanmıyorum. Hiçbir şey dinlemeyen biri gelip sıfırdan senin kitlen olmuyor. Bir yerden çalıp çırpıp kitle yaratıyorsun gibi bir şey oluyor. Böyle 100 kişi var ya da yok zaten toplam İstanbul'da belli bir müziği dinleyen. O gruptan birilerini kaparsın ve senin kitlen olabilir. Onun dışında da yapacak ne var bilmiyorum kitle oluşturmak adına. "Abi böyle bir grup çıkmış hiç müzik dinlemiyorum ama Dogzstar'a gideyim" diye bir şey olmuyor yani. Daha çok zaten Dogzstar'a gelen adam müziği bilen biri oluyor.

Y: Zaten şu an iki tane mekan var "konser vereyim" deyince "buyrun gelin" diyecek. Biri Dogzstar, diğeri Peyote.

Dogzstar'daki diğer konserlere oranla sizinkiler daha mı kalabalık?

S: Benim gördüğüm kadarıyla öyle. Cuma cumartesi her zaman dolu zaten. Belki kendi hüsnü kuruntum ama bence Dogzstar'da biz çalarken güzel bir enerji oluyor. Her allahın günü gitmedim ama her gittiğimde bir köşede durdum ve sakın sakın grubu dinledim. Biz çalarken insanlar eğlendi ve bir enerji oldu. İnsanlar kollarını kovuşturup izlemiyor bizi. Sahnede biz de patlıyoruz ve o eminim dışarıya da yansıyor.

Alper Bahçekapılı ne yorumlar yaptı?

S: Bize yardımcı olabildiği kadar oluyor. Konuştuk geldiğinde konserden sonra. "Ben menajeriniz olamam zamanım yok ama onun dışında konser olur dergi olur her şeyi yaparım elimden gelen" dedi. Arada mailleşiyoruz konuşuyoruz. O bize festivalleri ayarlayacaktı ama bizim istediklerimiz bu yıl dzenlenmiyor maalesef.

Y: Rock'n Coke ve Radar'daydı bizim hedef kitle daha çok. Masstivalde zaten olmayız.

One love?

S: Onda da Pozitif'in grupları çıkıyor daha çok.

İyi gidiyor o zaman her şey.

S: İyi gidiyor. şubat 28 bizim çıkışımız ve bu çok yakın bir tarih!

Türkiyeden beğendiğiniz isimler?

S: Yok.

Y: Beğendimiz insan tabii ki var ama yaptığımız tarzımızda değil diyelim. Zipunt, Portecho değil.

Ne dūřünüyorsun onlar hakkında?

S: Beğenmiyorum ben. Ayrıca bizi onlarla aynı kategoriye koyarsan o da garip. İstemeyiz bunu. Aynı klasmanda hiç değiliz. Alakamız yok. Biz Zi-punt'tan çok Duman'a benzeriz. Bunu da goren gorsun. Sadece elektronik davullar var diye Zi-puntla kıyaslıyorsa bizi insanlar yüzeyden bakıyorlar demektir. Hiç bir alakamız yok gerçekten adı geçen gruplarla.

Siz nasıl tanımlarsınız müziğinizi?

Y: Bu soru gelecek diye otobüste dūřündüm. Böyle bir tanımlama yok. Ben dinlediğim hiçbir řeyi tanımlayamıyorum. Kendimi de. İnsanlar nasıl tanımlıyor müziği, onu da bilmiyorum. Çok acayip tanımlanamaz bir řey yapıyoruz anlamında değil bu. Banane yani.

S: Umurumuzda değil. O taglar, tanımlamalar insanlara kolaylık sağlayan ipuçları. Bunu dinliyorum diyebilmeleri için.

Ya da müzik markette albümü x section'a koymak için.

S: Evet.

Sen nasıl tanımlarsın?

S: Ben öyle bir tanımlamayı kimseye yapamıyorum.

Peki sahnede olmak mı şarkı yapmak mı?

S: Anlık hazza bakarsan sahnede olmak. Paydalarını eşitlersen sahne ve stüdyo olayının, stüdyo derim çünkü uzun bir süreç. Stüdyoyu yoğunlaştırırsan, o da süperdir müthiştir.

Ne kadar kalıyorsunuz sahnede?

Y: 9 şarkı çalıyoruz genelde. EP'deki 5 şarkı. Bir veya iki cover. Ha tabii ki yeni şarkılar.

Yeni şarkı?

Y: Sway, Next Big Thing ve Get It.

Nerede myspace'de var mı?

S: Bakış açımız daha profesyonelleşti artık. EP'deki 5 şarkıyı önce yaptık sonra çaldık. Yenileri önce çalıyoruz sonra kaydedeceğiz. Önce yapıp-kaydetip sonra çalmak farklı. Sahnede nasıl çalacağız diye düşünüyorsun o zaman. Şubat 2008'de kendimizi bir ay Boğaziçi Üniversitesi'nde Taşoda'ya kapatmıştık. O süreçte bu üç yeni şarkının tohumları vardı. Ama bu yeni şarkıları kaydetmek yerine direk canlı çalmaya karar verdik. Mesela sway canlı çalmaya başlayınca ilk halinden çok farklı bir hale geldi. Şarkıyı illa hep stüdyoda bitirelim, son haline stüdyoda karar verelim ve de kapağını kapatalım olsun bitsin istemiyoruz. Kendileri biraz gelişinler zamanla istiyoruz. Sahnede çalınca da, şarkının insanlardaki etkisini görüyorsun. Stüdyoda tepkiyi almak zor. Varsayımlar üzerinden yapıyorsun şarkını. Sahnede dinleyiciyi canlı canlı görüp şarkını ona göre adapte ediyorsun halbuki.

Ben merak ettim şarkıları şimdi.

Y: Bekleriz konsere.

S: Yakında duyacak herkes.

Y: Bir de bizim zaman ve kayıt yapacak yer bulamadığımız da oluyor. İstiyoruz ki artık daha iyi yerlerde çalışalım.

S: Geçen stüdyoya girdik haftasonu Sabancı Üniversitesi'nde. O çalıştığımız mekanı sahiplenmemiz lazım bizim. Kaydederiz şarkıları eyvallah ama orada yatıp kalkmamız lazım, evimiz gibi olmalı. Bizim müzik yapma sürecimiz şöyle oluyor. Kendimizi kapatmak, bunalmak, ondan sonra dışarı çıkıp bak ne güzel olmuş demek. Şu ana kadar öyle oldu. Stüdyoya girdiğimiz her dönem ayrı bir hikaye oluyor.

Belki ikinci EP'nizi yaparsınız ve oraya koyarsınız yeni şarkıları. Bu yaz mesela?

Y: Zaten hep öyle oluyor. Yazları müziğe, kışları okula saldırıyoruz. Şubat tatilinde Hawaii'ye gitmiyoruz Taşoda'ya kapanıyoruz.

S: Kışın da yapıyoruz müzik ama o dediğim moda pek girilmiyor. Birimizin diğerinin evinde kalması pek bir yere varmıyor. Şubatta tatilinde en az bir haftalık bir kapanma süreci lazım. Electropop'u bir günde Yiğit'in evinde yaptık mesela.

Üretimde gerildiğiniz oluyor mu?

S: Kafa kafaya geldiğimiz çok nadir zamanlar olmuştur. Ama aşırı yıprandığımız ve hiçbir bok yapmak istemiyorum artık deyip, oturup ayaklarımızı uzatıp, U2 dinleyip ağladığımız da oldu.

Neydi moralinizi bozan?

Y: Yoruluyorsun. Seni iyi bir arkadaşın veya herhangi bir insanla aynı odaya bir ay kapatsalar neler olur düşün.

Hayal kırıklığına uğrayıp müzik hobi olsun artık hayatımızda dediniz mi hiç?

S: İmkansız. Tam tersi hatta. Bizim için aldığımız redler önemli değil.

Bundan sonra hayatımız hep müzikle geçecek diyecek kadar emin misiniz?

S: Bu sorunun cevabı yok. Kader kısmet. İstiyoruz tabii ki. Yıpranmış değiliz. Her geçen gün içimizdeki istek katlanarak artıyor.

Peki DFA?

S: DFA'ye gideceğiz. Ben New York'a gittiğimde DFA'ye gidemedim saçma bir şekilde. DFA'nın death from abroad diye bir olayı var. Yurtdışındaki olaylarla ilgilenen bir kol. Bizim amacımız şu anki EP'den bir kademe daha yukarıya çıkmak. Klip çektik mesela. Daha yeni şarkılarımız var. Bunların hepsini total bir paket içerisinde artwork'ünden klibine kadar toplamak istiyoruz. Şarkıları böyle gıcır gıcır bir pakette sunmak istiyoruz yani. O nokta gelince, daha önce EP'yi bitirip şampanya patlattığımız günkü gibi bir gün yaşamış oluruz herhalde. Ertesi gün göndeririz. Erol Alkan'a da göndeririz DFA'ye de.

Müzik dışında neler yapıyorsunuz?

S: Ben çalışıyorum.

Y: Okulun bitmesine var daha. Zor oluyor. Makine okuyorum ve hiç sevmediğim bir şey.

Müzik okumayı düşünmediniz mi?

Y: O olaylar inanılmaz karışık. En basitinden gidip zart diye "ben müzik okumak istiyorum" diyemiyorsun. Atıyorum senin fenin iyiyse fen seçiyorsun lisede.

S: O zaman kimse bir halt bilmiyor.

Y: Yaş onbeş-onaltı. Cover yapıyorsun, elemanın şarkıda çaldığı gitarı davulu çıkarmaya çalışıyorsun.

S: Şu anki vizyonda olamıyorsun, kendine güvenin de olmuyor. Ben ne olucam diye sırf annen baban sormuyor. O soruyu sen de soruyorsun kendine.

Ailelerinizden tepkiler nasıl peki? Canlı izlediler mi?

Y: Benden negatif bir şey gelmedi ama en azından şöyle düşünüyorlar "acaba okulunu bitirmez bir delilik manyaklık yapar bu işlerde çok para var sanır mı?" Yani onlar bizim bildiğimizden çok daha azını bildiğimizi tahmin ediyor. Bizim gerçekte olduğumuzdan çok daha uçarı gençler olduğumuzu düşünüyorlar. Öyle olmadığımızı anlatmakla benim bayağı zamanım geçiyor. Okulumu tabii ki bitiricem bu işlerde çok para olmadığını da biliyorum. Güzel şeyler olur olmaz onu tabii ki bilmiyorum ama sonuçta mantık dışı insanlar değiliz ikimiz de! Müzik işi şeytan işi demiyor ailem tabii ki ve ellerinden geldikleri kadar da destekliyorlar. Teşekkürler. Sağolsunlar. Ama merak ediyorlar tabii sadece. O meraklarını da gidermeye çalışıyoruz biz de.

S: Aşağı yukarı aynı benim de. Canlı dinlemediler hiç ama baktığın zaman bir destekleri var. Facebook'ta fan oldular mesela. Ama benim aslında durduğum nokta biraz farklıydı. İşte üniversiteden yeni mezun olmuşum ne yapacağım gibi bir durumum vardı. O sorunun da cevabı yok. Ne yapacağın değişiyor. Ben burdayım en az iki sene. Masterım yok şu an. Çalışıyorum. Abanabildiğim kadar abanacağım müzik işine Yiğit ile beraber. Gerisi şans ve doğru yerde doğru insanla tanışmak.

Müzikle alakalı bir yerde mi çalışıyorsun?

S: Hayır. Az çok alakalı ama müzik yapmıyorum.

Masterda müzik okumak?

Y: Müzik okumak çok farklı bir konu. Ben hiç “keşke müzik okusaydım, keman çalıp gitar bölümüne girseydim” demedim.

S: Çevrendeki insanların da en az senin kadar müzikle ilgilendiği bir ortamda bulunmak güzel olurdu. Eğitimi kastetmiyorum, eğitimin verildiği sosyal ortamı söylüyorum. Ama uzaktan çok iyidir dediğin bir yerin içine kesin girdiğin zaman o kadar iyi olmadığını görüyorsun. Müzik okuyacağıma kitap okurum diyorsun bir noktada. Çünkü müzik okumak şart değil müzisyen olmak için. Hiçbir şey olmak için okul okumak gerekmiyor.

Daha iyi performans ve yaratıcılık adına başka müzisyenlerle çalışmak ister misiniz?

Y: Onu düşündük zaten. Şubattan önce bizim için bilinmezdi sahnede nasıl olacağımız. İlk üç şarkıyı yaptığımızda da, şubattan önce bizim kafamızda da nasıl bir grup olduğumuz net değildi. Sonra apayrı insanlarla çalışınca oturdu her şey yerli yerine. PD adıyla public olmasak da o şekilde farklı insanlarla çalıştık. Ama şu an iki kişi son derece mutluyuz ve öyle bir isteğimiz hiç yok.

Zor ve pozitif tarafları nedir iki kişi olmanın?

S: Zor tarafı yok. Elimizde iki şey var elli elli bölüşüyoruz, bir kişi daha olsa otuz otuz bölüşürüz durumu yok. Neyi yaratabiliyorsak ve çalmaktan zevk alıyorsak o an onu çalıyoruz. Ekstra bir insanın katabileceği bir şeyler de olabilir tabii.

Vokal olarak belki?

Y: Bu benim hiç düşünmediğim bir şeydi. Gerçi vokal başlarda bayağı korkutan bir alandı.

S: Başçı alalım da daha organik olsun müziğimiz gibi bir düşüncemiz yok. Ama nasıl daha fazla müziğimizi zenginleştiririz, ona bakıyoruz. Saksafonlu bir şarkı yapabiliriz diye düşünüyoruz son zamanlarda. Çevredeki insanlarla da alakalı. Bizim bir arkadaşımız var iyi saksafon çalıyor, iyi herif, sahnede iyi eğlenirizi baz alarak saksafonlu şarkı yapalım diyoruz. Müzikaliteden ziyade insan ilişkileri önemli burada. Şöyle düşün ortada bir formül var, süper bir formül ama üzerine tuz ekince tadı kaçıyor. Biz bir damar bulduk. Bir kişi daha gelirse o damara daha kuvvetli basmamıza sebep olur. Damarı kaybetmemize sebep olmaz.

Sahnede hangi şarkı en çok keyif veriyor?

S: Zaman zaman değişiyor.

Y: Ben en çok Hands Gettin’ Dirty ve Idiots’dan zevk alıyorum.

S: Hands alıp vuruyor zaten.

Hands’in klibini kim çekti?

S: Görsellerimizi yapan bir grup var. Efe Kaya, Maurizio Braggiotti, Refik Anadol. Hepsi klip için çok uğraştı. Uğur Baltepe. Onur Sönmez. Benim İzmir’de liseden arkadaşım Onur. Beni saydığım tüm bu insanlarla tanıştırdı. Konser posterlerimizi de Avusturya’da

olsa da o yapıyor.

Y: Bu görsel takımıyla yaptığımız tam çalışmak da değil aslında. Birlikte eğleniyoruz, öğreniyoruz ve zevk alıyoruz. Herkes mutlu, hiçbir sıkıntı yok.

Klibi nerelere koyacak göndereceksiniz?

S: Her yere. Hazır değil şu an.

Y: Klip oynatan Kral TV, Dream TV, Mtv Türkiye var. Bunlar ne şekilde yayınlıyorlar para mı alıyorlar bilmiyoruz.

Punkart?

S: Alper bahçekapılı da onu söyledi. Hakan Tamar var o yayınlar dedi. Mtv Türkiye olur diye umuyoruz. Ama bilmiyoruz hiç. Her yere vereceğiz. Yayınlar diye tahmin ediyoruz. Hayır derlerse güleceğiz artık.

Y: Bana sorsan EP'yi Güven'e verdiğimizde de çok acayip bir şey yapmışsınız diye dönerdi ama beklediğimiz tepkiler gelmedi. Çünkü önümüzde adamlar aldıklarında paketi çok güzel bir şey diye yorum yapmıştı. Mtv Türkiye'de geçen gün albümsüz bir hiphopçının klibini gördüm mesela. Sadece şarkı adıyla dönüyorsa bu da döner. Öğreneceğiz artık bu işleri yavaş yavaş.

Tanıdıkla falan herhalde.

S: Tanıdık vasıtasıyla oluyordur zaten ne oluyorsa.

Nerede çektiniz klibi?

S: Santralistanbul'da bir tv stüdyosu var. Orada çektik. Led ışıklar koyup performans çekelim önünde diye bir fikirleri vardı arkadaşların. Aslında ilk konuştuğumuzda atlar olacaktı. Atlara da led ışık verilecekti. Atları gittiler çektiler. Sonra performans çektik ve o kadar inanılmaz oldu ki atlardan vazgeçme noktasında duruyoruz şu an. Onu da bugünlerde konuşmamız lazım.

Bu yaz Dogzstar'dan başka yerler var mı çalacağınız?

S: Peyote'de çalacaktık yazın kapanıyor.

Y: Peyote de güzel karşıladı bizi. Eylülde açılınca direk cumartesi sizle başlayacağız gibi bir konuşma oldu..

Dogzstar devam mı peki?

S: Edecek. Her ayın son perşembesi çıkıyoruz. Her ay bir kez de cumartesileri olacak.

Y: Seviyoruz Dogzstarı çok.

Esinlenip beslendiğiniz müzikler neler peki?

S: Çok zor soru.

Y: İkiye ayırabiliriz bunu. Birincisi müziğimizde bariz görülebilecek esinlenmeler var bir de bariz görülmeyen bir esinlenme var. Müziğimize birazcık benzeyenleri sayacak olursak; New Order, Depeche Mode, Primal Scream... Ama Beatles fanatığı olduğumuzu fark eder mi herkes bizi dinleyince bilmiyorum. Lou Reed'e karşı acayip zaafim olduğunu ve adamın beni mahvedebileceğini bilemez kolay kolay kimse.

S: U2 ne alaka dersin mesela şimdi dinlesen bizi. Ya da bizim adını bilmediğimiz 40 tane grup sayarsın dinliyor musunuz diye. Yani ilham kaynağımız gruplar var tabii ki. Ama bundan sonraki kayıt sürecinde gidip Rolling Stones tarzı bir şey yaparsak şaşırmayız. Çünkü zaten bu içimizde olan bir şey. O şey kendisini çıkaracak bir ortam bulmuş olur o zaman. Müzikte beslediğimiz kaynakların hepsi öyle zart diye müziğimize yansıyor. Belki ileride çıkacak, belki de hiç çıkmayacak ve sadece ruhunu hissettirecek.

Albüm konusuna gelelim.

S: İstiyoruz ama herkesin piyasadan anladığı bir bakış açısına sahip değiliz. Kalkıp da böyle şu raflara bir albüm koyalım bitsin değil bizim bakış açımız. Albümü bir milad olarak görüyoruz. Satılıp satılmaması çok da önemli değil. Albüm olarak çıkarabilmiş olmak önemli. Şarkıyı alıp bir pakete koymak değil mesele.

Y: Albüm deyince içine bir sürü şey giriyor. Sadece müzik ve kapağı güzel olsundan öte. Bu bir ürün. İçinde her şey olabilir. Müthiş fikirler geliyor aklıma.

Mesela?

Y: Görsellik çok daha fazla öne çıkabilir. Bunun gibi asla akla gelmeyecek şeyler de olabilir.

S: Onları tahmin edemiyoruz. Söylememizi beklediğin şeyler zaten bizi o albümü yapmaya götürecek olan şeyler oluyor. Görsel malzeme kimi zaman seni yönlendiren güçler oluyor albüm yapmak için. Onları sayabiliyor olsaydık zaten albüm yapıyor olurduk. Albümü yaparız yapmasına, şarkıyı paketin içine koyunca albüm oluyor. Dünyada ne olduğuna da ayak uyduruyoruz. Şu an şarkılarımızı yapıyoruz, hepsinin yanında artwork'ü oluyor. Bizi müzik kariyerinin ilk 2 senesi boyunca sürekli EP ya da single çıkararak/çıkarmak bir grup olarak görebilirsin. Belli bir noktaya geliriz, elimizde belli imkanlar olur, paramız stüdyomuz olur, çalışmak ve okumak zorunda olmayız, tamam deriz kapanırız stüdyoya albüm yaparız, albüm öyle olur. Şimdiyse üç ayda bir yeni şarkı çıkıyor. O şarkılar çıktıkça onları single olarak ortaya koyuyoruz.

Saklamıyoruz. Saklamanın bir anlamı yok.

Y: Sadece şu var. Türkiyede albüm yapmış olmak insanların gözünde, bizim gözümüzde olmasa da, çok fark eden bir şey. Nedenini nasıllı bilmiyorum bunun.

Türkiye'de beğendiğiniz kimler var?

Y: Yok gibi ama Duman'ı beğeniyorum ben.

S: Ben de. Sen bakınca onu anlayamazsın ama. Bu adamlar niye U2 dinliyor sorusuna benzer bir soru. Bu sorunun cevabını anlayan bizim müziği de anlar diyebilirim.

Y: Sahnede dinleyince anlarsın sadece. Ama insanların beklediği cevap muhtemelen Portecho'yu beğeniyoruz Zi-punt, Kreş vs. olur. Ama bu saydıklarımın bizimle hiç alakası yok.

S: Beğenmiyoruz ayrıca kepezelik olarak da görüyoruz bazı şeyleri. Olmamalı diye düşünüyoruz bazı şeyler için.

Somutlaştırsanız.

Y: Zi-punt mesela Türkiye piyasasına inanılmaz hakim olan insanların yaptığı bir şey.

S İmkanlarına da doymuş insanlar onlar.

Y: Paralarına da doymuşlardır. Ve o adamların yapmaya çalıştığı şey dünyanın dışına

dokunarak o dünyada deprem yaratmaya çalışmaktan ibaret. Bu deprem içeriden gelirse olur. “İnsanlar bizim performanslarımızda deliriyor mükemmel geçiyor” diyorlardı geçen tvde. Biz de canlı izledik Boğaziçinde ve hiç öyle değildi.

S: Eve gidip üzüldük yani. Kepazelik.

Y: Bizle onların hiçbir alakası olmadığını “gören” bir göz sahnede izleyince anlayabilir.

S: Yüzeyden bakarsan sınıflandırmalar tutar evet. Yolda adam çevir, bizi yanyana koy, kıyaslama yapar kesin ama bence hiç alakamız yok. Uzağından yakınından geçmiyoruz.

Türkçeye dönmezsiniz heralde.

S: Düşünmüyoruz öyle bir şey. Türkçe şarkı da çıkmıyor. İngilizce çıkması için ona bir kanal açarsın ve ingilizce öyle gelir. İngilizce düşündüğün için ingilizce geliyor.

Y: Şarkıyı yaparken neden alaturka ritimler melodiler yok müziğimizde gibi bir şey.

İçimizden “sevdalı yüreğim” lafı çıkmıyor. Çok deşilmesi gereken bir şey değil.

Yaptığımız müzik bu ve yanında İngilizce gidiyor. Ayrıca şu da alakalıdır yani en azından bilinçaltında. Daha çok Avrupada da dinlenmek istiyoruz. Tabii Türkçe söylersek bu olmaz.

S: Kalkıp sen Belçikalı bir grubu tanıyorsan burada, İngilizce söz yazdğı için tanıyorsun.

Y: Daft Punk Fransızca söyleseydi ne kadar tanınırdı dünyada?

Air’in Fransızca şarkıları var.

S: Ama adı Air grubun. Şarkının sözüyle de ilgili değil sırf zihniyetle alakalı. Sen web sitesi yapıp Türkçe yapıyorsan hiçbir şey bekleme yani. Ulaşılmak istiyorsan sen ulaşılmaya açık kılarısın kendini. Biz de İngilizce düşünerek ulaşılabiliriz diyoruz.

İddiamız bu yani.

Hayalkırıklığı durumunda ne yaparsınız nasıl devam edersiniz hayatınıza? Sevdiğiniz ikinci bir şey var mı?

S: Yok öyle bir şey. Dükkan açarız filan. Yok öyle şeyler.

Y: Gitmezse de sonuna kadar savaşırsız herhalde.

Söylemek istediğiniz başka bir şey var mı?

Y: Canlı gelip görsün insanlar. En çok söylemek istediğim bu heralde.

S: Azıcık kurcalasınlar müziği ve yüzeye bakmasınlar sadece. Deşsinler. Ne yapmaya çalışıyoruz bir baksınlar.

80'lerde müzik yapsaydınız daha şanslı olurduk der misiniz?

S: Türkiye'de ne olurdu bilmiyorum. Doğru yer doğru zaman bunlar çok önemli şeyler. Doğru yer doğru zamanda olsaydık 70'lerde herhalde daha iyi yerde olurduk. Şu yılda da Türkiye'de değil başka yerde olsaydık daha farklı olurdu her şey.

Y: Bence iyi olurdu veya kötü olurdundan ziyade daha farklı olurdu her şey. Keşke İngiltere'de olsaydım, babam bana garajımı bıraksaydı gibi bir düşüncemiz asla yok.

S: Bunun en büyük faktörü şu. Belli dönemlerde, bazı yerlerde, belli sahneler oluşuyor. Onun bir parçası oluyorsun ve kapılıp gidiyorsun o sahnede. O sahne burada hiç oluşmuyor. 2006'da mesela new york'da bir şey oluşuyor. DFA diyorsun burada mesela. Ya da 80'lerde Manchester'da bir şeyler oluyor. O oluşan dalgaların bir parçası olursan, seni otomatikman yukarı kaldırıyor. Burada bizi kaldırıp taşıyan bir dalga yok.

Manchester'da olmak o zamanlar ister miydiniz?

S: İsterdik niye istemeyelim.

Y: Müzisyenliği bırak ben insan olarak orada olmak çok isterdim. Belki de dışarda olma durumunun tek avantajı var. İngiltere'de patladığın zaman dünyada patlıyorsun. Burada patlayınca hiçbir şey olmuyor.

S: Doğuştan avantajlı olma durumu var.

Y: Bloc Party'nin geçen gün nasıl başladığını okudum. Artistleri promote eden bir radyo dj'ine EP'lerini vermeleriyle başlamış.

S: Burada kırk kilo ekmek yiyoruz biz diyelim. Londrada doğmuş olsak ve aynı kırk kilo ekmeği orada yemiş olsak patlardık belki. New York'da ya da Londra'da katsayı yüksek. Oralardaki insanlar da doğuyor büyüyor, bizim verdiğimiz kadar emek veriyor. Bizden fazla çalışıyor değiller. Aynı yolu izliyorlar ama onların gelebileceği yerler belli. Onlara yolda bonuslar çıkıyor onları toplayarak gidiyorlar. Biz burada tırnağımızla kuyu kazıyoruz.

Y: Orada olsak belki bir fırın ekmek yememiz yetecekti bir yerlere gelmek için. Ama partilere koşmaktan komadan ölecektik belki onu da bilmiyoruz.

Çok rakibiniz de olacaktı.

S: Keşke olsa rakibimiz.

Y: Keşke bir şeyler öğrenebileceğimiz adamlar olsa. Duman'dan başka verebileceğimiz isimler olsa beğendiğimiz müzisyenlerden.

S: Oralarda rakip dediğin insanlar birbirine çok da yardımcı olabiliyor. Çevremizde bizim yapmak istediğimiz gibi, benzer müzik yapan insanlar olsaydı gider tanışırız kesin.

Kapısını çalardık

Y: Ve böyle insanlar olsun çok isterdik gerçekten.

Hayaliniz kiminle ve nerede çalmak diye klişe bir soruyla bitirelim.

S: Glastonbury'de çalardık değil mi?

Y: Bayağı iyi olurdu.

S: Pyramid Stage'de çalmak isterdim. Alt grup olarak Bloc Party, üstümüzdeyse New Order ve Primal Scream.

Y: Hatta Lou Reed olurdu arkada. Ve de The Killers.

S: Chemical Brothers da aynı anda farklı sahnede olmalı! LCD Soundsystem da olurdu bir yerde. Backstagede adamlarla birlikte içerdik.

Y: Bono, "Türkiye hakkında fikrimizi değiştirdi" diye açıklama yapsın hatta! Bu muhabbet uçar gider.

S: Bonoyla Afrika'ya giderdik!